

[Svend Jørgensen.]

Denne skat har i årenes løb været stærkt varierende lige fra 18 øre til 43 øre pr. enhed. Den er i øjeblikket 36 øre, og den foreslås nu efter indstilling fra digelaget og fra Maribo amtsråd forhøjet til 60 øre pr. enhed, og endelig foreslås det, at ministeren for offentlige arbejder skal være bemyndiget til efter indstilling fra Maribo amtsråd at forhøje digeskatten til 1 kr. pr. enhed, ligesom ministeren ligeledes efter indstilling fra amtsrådet skal kunne nedsætte digeskatten i det omfang, som man finder det forsvarligt.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at man tilslutter sig lovforslaget, men jeg vil tilføje, at mit parti kunne ønske, at der skal afgives indstilling fra digelagets bestyrelse. Det er der nemlig ikke nævnt noget om i lovforslaget, medens det iøvrigt heraf fremgår, at det er digelaget, der har taget initiativet til den forhøjelse, der nu skal gennemføres. Jeg vil finde det rimeligt, at digelagets bestyrelse også har et ord med at sige i denne sag. Den højtærede minister har jo indtil fornylig været et højt skattet medlem af Maribo amtsråd og kender disse ting ud og ind. Ministeren vil måske oplyse os om, hvorvidt den indstilling, der foretages fra amtsrådet, sker efter en til amtsrådet afgivet indstilling fra digelagets bestyrelse. Jeg tror, at det er således, men jeg kunne meget ønske, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse derom, sådan at digelaget og dets bestyrelse ved, hvad det har at rette sig efter. Hvis ministeren kan give et svar herpå, som er tilfredsstillende, nærer jeg ikke noget ønske om udvalgsbehandling, men ellers må jeg henstille, at man tager en ganske kort udvalgsbehandling af spørgsmålet.

Søren Olesen: Kystsikring betragtes jo de fleste steder, i hvert fald ovre på vestkysten, som en statsopgave, som kommunerne måske undertiden deltager i, men på Lolland er den løst dels som en statsopgave, idet staten har ydet tilskud, dels ved tilskud af lodsejerne, og det er naturligt, da det på Lolland drejer sig om jord af en anden kvalitet end jorden på vestkysten.

Hvorvidt den foreslåede fordeling er passende, er det ikke så let at udtale sig

om. Man skal have meget nøje kendskab dertil, og det er måske næsten ugørligt at regne det ud. Jeg ved ikke, om den højtærede minister kan give nogle oplysninger derom. Men sådan som forslaget foreligger, må man vel have ment, at den fordeling, man her er kommet til, ville være passende. Jeg kan derfor på mit partis vegne give lovforslaget tilslutning.

Jeg vil dog gerne fremsætte en enkelt bemærkning. Jeg synes, det er forkert at tale om en digeskat; det bringer lidt forvirring i begreberne. Dette er jo nemlig ikke en skat i den forstand, at man gennem den bidrager til samfundsfællesskabet, og andre steder, hvor der er tale om indtækningsarbejder o. lign., plejer man at kalde bidraget en afgift. Jeg synes egentlig, det var mere rimeligt at gå over til at kalde det en afgift i stedet for at betegne det som en skat.

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg takker for overordentlig velvillig modtagelse af dette lovforslag fra de ærede ordføreres side.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen spurgte mig, om jeg var sikker på, at udregningen pr. enhed her var passende. Det er jeg temmelig sikker på, ikke på grund af min egen viden om disse forhold, men fordi forslaget, som er direkte stillet af digebestyrelsen og har passeret Maribo amtsråd, er et forslag, hvorom der er enighed. Det vil altså sige, at de lokale interesser eller rettere de, der skal betale, er enige om, at en ajourføring måtte finde sted — hvad man meget vel forstår, når man tager prisniveauet i betragtning —, og enige om, at loven skulle have det udseende, den får nu.

Det ærede medlem mente ikke, udtrykket digeskat var det rigtige, men at det hellere burde have heddet digeaftag. Ja, smag og behag er forskellig, men jeg vil dog meget anbefale, at man bevarer udtrykket digeskat, som man er vant til dernede. Det blev fastslået allerede ved lovens vedtagelse i 1873, da man fik hele digeordningen. Og da begge udtryk i og for sig dækker, og jeg tvivler om, at man behøver at være forskrækket for ordet skat, mener jeg, det vil være rimeligt at beholde det udtryk, man har været vant til gennem